

1864/10/19

I morse anlände jag till Harrisburg med tåget. Redan där träffade jag Jeremiah, en av de män som skall med på uppdraget. Han verkar vara en ganska gladlynt prick, men aningen nervös. Det känns som om han inte varit i armén någon längre tid. På tåget såg jag även den präst som senare skulle visa sig vara en del av gruppen.

Framme vid stadshuset, där en tillfällig stab upprättats blev jag och Jeremiah invisade till majorens kontor. Där väntade förutom majoren tre män. Kaptenen, John M. Brannan, en reslig karl med kall blick. Löjtnant Frederick Steele, en underlig man med ett sinne som en riktig skotte, även om han inte är någon. Målmedveten och barsk. Prästen, Nathan, var den person som förvånade mig mest. Jag trodde att prästerna behövdes i fält, men det är kanske någon höjdare som dött.

Vilket för mig öskt över till vårt uppdrag. Majoren berättade att en löjtnant vid namn Samuel Paine har blivit mördad i ett litet fort en bra bit härifrån. Han höll befälet över fortet och vi, eller rättare sagt kaptenen och löjtnanten, skall utreda varför han mördades. Jag och Jeremiah skall assistera dem.

Vi har nu ridit hela dagen och mitt ben värker. Sprit har jag med mig tillräckligt ifall vi skulle bli borta länge, men snart kommer snön och den riktiga kylan, och då kommer det att behövas mycket alkohol.

Imorgon skall vi rida hela dagen; det är en bra bit kvar. Jag hoppas att vi blir mottagna med en rykande varm gryta och fint öl, men jag vet att även om vi har tur så blir det blaskig soppa och vatten.

1864/10/19

Idag tog jag emot instruktioner av majoren om hur uppdraget skall gå till. Senare under förmiddagen anlände de andra männen till Harrisburg och vi höll ännu en genomgång, eller rättare sagt: majoren höll en genomgång till. Han verkade uppskatta sin egen röst bra mycket bättre än vi andra gjorde.

Tydligen är det så att en löjtnant vid namn Samuel Paine har blivit mördad i ett fort en bra bit härifrån. Här i Harrisburg ligger dock närmsta stab som kan besluta om utredningar och därför har vi en bit att rida.

Männen som jag tilldelats verkar vara olika till kompetensen. Löjtnant Frederick Steele är en ung man med mycket fina referenser. Han har under den sista tiden arbetat för centralstaben som desertörsjägare. Tydligen har han tagit uppdraget lite för allvarligt och jag har blivit varnad för att han kan bli för våldsam i pressade situationer, men vad spelar det för roll så länge han sköter sin uppgift? Menige Shaun och Jeremiah verkade båda två vara vanliga soldater. Jeremiah verkade dock vara mentalt ganska klen. Prästen, Nathan, som också skall följa med oss verkade lite underlig, men kan säkerligen vara en bra man.

Vi har nu ridit hela dagen och har precis slagit läger. Det är kallt ute och det skall bli skönt att få sova. Imorgon väntar en hård dag i sadeln och jag beräknar inte att vi kommer att komma fram till fortet förrän i kvällen, där jag skall rapportera till Sergeant Andrew Hart.

1864/10/19

Det var ganska tidigt då jag anlände till Harrisburg tillsammans med Shaun O' Hanlon, en irländsk man som liksom jag blivit inkallad för order. Det märks tydligt att vintern är i antåg, för kylan bet under hela vägen till stabshögkvarteret.

Orderna vi fick var enkla och klara. Vi är skickade till ett litet fort en bra bit ut i vildmarken för att utreda och undersöka mordet på en löjtnant. Fortet har själv telegraferat efter assistans.

Jag är inte entusiastisk över vårt uppdrag. Som befäl har utsetts Kapten John Brannan, samme man som skickade mig och Thomas i döden för över ett år sedan. Jag har ännu inte konfronterat honom med detta - han är en ond och kall man och jag skräms av hans likgiltiga intryck - men på något sätt måste han ställas till svars för de vidriga brott han begått.

Förvrigt följer även en Löjtnant Steele med på resan - en glödande man, full av drinkkraft - och en präst: Nathan Brown, som verkar hård men underligt bräcklig.

Vi har nu gått till sängs efter en hel dags ritt och väntar oss en lika lång resa i morgon. Det känns inte rätt att sova i samma tält som min brors mördare.

1864/10/19

Tidigt i morse anlände jag med tåget till Harrisburg. En menig mötte mig vid stationen och eskorterade mig till ett litet stadshus där en mindre stab blivit placerad. I dörren mötte jag den man som skall leda uppdraget, kapten John M. Brannan, en underlig man som verkade väldigt likgiltig. Han sade inte ett ord under den korta genomgången som majoren höll för oss.

Förutom kaptenen var där tre andra män. En löjtnant vid namn Frederick Steele. Tydligen en driftig ung man som verkade målmedveten, men kanske lite bitter? De två andra männen, menige Jeremiah och Shaun verkade mer gladlynta. Jeremiah fick dock något konstigt i blicken under mötet - det liksom blixtrade till i hans ögon. Shaun däremot såg lugn och ganska beskedlig ut.

Majoren berättade att en löjtnant vid namn Samuel Paine har blivit mördad i ett litet fort en bra bit härifrån och ett telegram bett om en utredningsgrupp och präst. Jag antar att männen i det lilla fortet kan behöva en präst, frågan är egentligen om jag är så lämplig.

Vi har nu ridit hela dagen och passerat Williamstown, som telegrammet skickades ifrån. Vi är långt in i skogen nu, och det är fortfarande en dagsritt kvar.

Det är kallt och snart kommer den första snön, det känner jag på mig.

1864/10/19

Idag anlände jag tidigt till Harrisburg för att rapportera in inför det uppdrag jag blivit hitkallad för. Jag möttes av en pompös, fyllad majör i stadshuset som förvandlats till en tillfällig stab. Han introducerade mig för min befälhavare under uppdraget. Tre fan om det inte var en av de få männen på vår sida av kriget jag fruktar: kapten John M. Brannan; mannen som slutit förbund med den mörke för att överleva kriget; mannen som aldrig blivit skadad.

Till min lycka tog det inte lång tid innan jag fick reda på att en präst skulle följa med under uppdraget. Tydligt hade en sådan begärts. Prästen dök upp strax efter mig. Nathan, som han hette, verkar vara ganska sökande.

Senare dök de två meniga upp tillsammans. Jeremiah och Shaun, en vekling till landsman och en fyllehund till Irländare. Det hade kunnat vara bättre, men jag förväntar mig inte mycket av maskineriet numer.

Uppdraget är, precis som jag tidigare kände till, att utreda ett mord på en löjtnant vid namn Samuel Paine. Han har varit befälhavare över ett litet fort en bra bit från bebyggelsen.

Vi har nu ridit hela dagen och precis slagit läger. Imorgon väntar mer tid i sadeln och kaptenen säger att han beräknar att vara framme vid skymning.

Snart faller den första snön. Ironiskt vore väl det också om även jag föll med den.